

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Bielska

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 września 2013r. w O.

sprawy z odwołania K. O.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy w związku z rolniczą chorobą zawodową

na skutek odwołania K. O.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 1 lutego 2013 r. **nr** GIW- (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje K. O. prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w związku z rolniczą chorobą zawodową na okres od 01 grudnia 2012 roku do 31 lipca 2015 roku,
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 7.02.2013r. K. O. złożył odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 1.02.2013r., którą odmówiono mu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

W uzasadnieniu podniósł, że KRUS niesłusznie jako początek choroby zawodowej przyjmuje datę decyzji Powiatowego Inspektora Sanitarnego, bowiem choroba zawodowa powstała u niego wcześniej, niż to przyjął organ rentowy.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes KRUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że odwołujący złożył w dniu 2.01.2013r. wniosek o ustalenie uprawnień do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W toku postępowania lekarz orzecznik uznał odwołującego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym do stycznia 2014r. oraz orzekł, iż niezdolność ta pozostaje w związku z chorobą zawodową.

Prezes KRUS wskazał również, że Powiatowy Inspektor Sanitarny w O. decyzją z dnia 21.12.2012r. stwierdził u odwołującego chorobę zawodową, ale nie podał daty jej powstania, dlatego lekarz orzecznik i organ rentowy za datę jej powstania przyjął datę wydania decyzji przez Powiatowego Inspektora Sanitarnego w O.. Ponieważ wnioskodawca był ubezpieczony w okresie od 14.12.1993r. do 11.07.2011r., w dacie wydania w/w decyzji nie podlegał ubezpieczeniu

społecznemu rolników, dlatego zaskarżoną decyzją z dnia 1.02.2013r. odmówiono mu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Z akt rentowych wynika, że K. O. w dniu 6.06.2011r. złożył w KRUS wniosek o przyznanie mu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy. Po jego rozpoznaniu decyzją z dnia 11.07.2011r. Prezes KRUS przyznał odwołującemu prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy na okres od 1.06.2011r. do 31.07.2013r.

K. O. w dniu 21.12.2012r. złożył w KRUS wniosek o przyznanie mu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową (k. 8a.r.). W toku rozpoznawania tego wniosku organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika, który w orzeczeniu z dnia 21.01.2013r. uznał odwołującego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym do stycznia 2014r. oraz orzekł, iż niezdolność ta pozostaje w związku z chorobą zawodową. Jako datę powstania tej niezdolności przyjął datę wydania decyzji Powiatowego Inspektora Sanitarnego w O. o stwierdzeniu u odwołującego choroby zawodowej, tj. datę 21.12.2012r. Ponieważ wnioskodawca był ubezpieczony w KRUS w okresie od 14.12.1993r. do 11.07.2011r., w dacie wydania w/w decyzji nie podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników, dlatego zaskarżoną decyzją z dnia 1.02.2013r. odmówiono mu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

K. O. złożył odwołanie od tej decyzji podnosząc, że KRUS niesłusznie jako początek choroby zawodowej przyjmuje datę decyzji Powiatowego Inspektora Sanitarnego, bowiem choroba zawodowa powstała u niego wcześniej, niż to przyjął organ rentowy.

W ocenie Sądu odwołanie od decyzji ZUS z dnia 1.02.2013r. jest zasadne.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepis art. 21 ust. 4 w/w ustawy stanowi zaś, że jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała wskutek rolniczej choroby zawodowej, warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za spełniony, jeżeli ubezpieczony posiada jakikolwiek okres ubezpieczenia emerytalno-rentowego, który obejmuje dzień zachorowania na rolniczą chorobę zawodową.

Za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym (art. 21 ust. 5).

W świetle przytoczonych przepisów skuteczność odwołania K. O. zależała od ustalenia daty powstania jego choroby zawodowej i daty powstania całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wskutek rolniczej choroby zawodowej.

Sąd na te okoliczności dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu pulmonologii celem wskazania, kiedy odwołujący zachorował na chorobę zawodową, wymienioną w decyzji Powiatowego Inspektora Sanitarnego z 21.12.2012r., od kiedy odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z chorobą zawodową, czy jest to niezdolność stała, czy okresowa i na jaki okres.

Biegła pulmonolog A. D., po przeprowadzeniu badania odwołującego i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, w tym dokumentacją uzyskaną przez Sąd w toku postępowania, rozpoznała u niego m.in. astmę oskrzelową i alergiczny wyprysk kontaktowy na skórze rąk i podudzi.

Zdaniem biegłej odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z chorobą zawodową od 08.12.2010r. Za początek choroby zawodowej przyjęła 2007r. i wskazała, że niezdolność istnieje nadal na okres 2 lat od daty wstrzymania świadczenia.

Biegła w uzasadnieniu wskazała, że K. O. choruje na astmę oskrzelową, uznaną za chorobę zawodową decyzją Powiatowego Inspektora Sanitarnego w O. z dnia 21.12.2012r.

Biegła podniosła, iż choroba rozwijała się w latach 1993-2011 przez kontakt z alergenami zwierzęcymi i roślinnymi, występującymi w rolnictwie, co zostało potwierdzone ewidentnie testami. Analizując dokumentację ambulatoryjną lekarza rodzinnego od 2007r., jak również dokumentację medyczną z pobytów w oddziałach szpitalnych i klinicznych, w Klinice (...) w W. i w Klinice (...) Instytutu Medycyny Pracy biegła wskazała, iż pierwsze objawy choroby odnotowano u odwołującego w 2007r. Stwierdzono wówczas nasilone zmiany skórne i początkowe objawy astmy, natomiast znaczne pogorszenie stanu zdrowia w związku z chorobą zawodową nastąpiło 8.12.2010r., kiedy to odwołujący był hospitalizowany.

W ocenie biegłej dokumentacja medyczna pozwala uznać za początek choroby zawodowej 2007r., natomiast istotne pogorszenie nastąpiło 8.12.2010r. i od tego czasu należy uznać go całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym na okres 2 lat od daty wstrzymania świadczenia rentowego.

Do powyższej opinii żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń.

W ocenie Sądu opinia biegłej pulmonolog A. D. może stanowić podstawę ustalenia daty powstania choroby zawodowej odwołującego i daty powstania niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z chorobą zawodową i tym samym podstawę rozstrzygnięcia. Wnioski przedmiotowej opinii są rzeczowe, spójne i logiczne. Biegła uwzględniła dane wynikające z badania odwołującego, stopień nasilenia stwierdzonych schorzeń oraz dane wynikające z dokumentacji medycznej, w tym uzyskanej przez Sąd z (...) Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w P..

Zdaniem Sądu w oparciu o w/w opinię biegłej jako datę początkową całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z chorobą zawodową należy przyjąć dzień 8.12.2010r. W dacie tej K. O. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników, dlatego spełnia wszystkie przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z chorobą zawodową.

Żadna ze stron nie kwestionowała daty początkowej i końcowej niezdolności, dlatego Sąd opierając się na opinii biegłej uznał K. O. za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z chorobą zawodową na okres od miesiąca złożenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z chorobą zawodową do 31.07.2015r.

Z opinii biegłej wynika, iż odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z chorobą zawodową nieprzerwanie od 8.12.2010r. co oznacza, iż był niezdolny również w dacie składania wniosku o tę rentę, tj. w dniu 21.12.2012r.

Z opinii wynika też, że jako datę końcową niezdolności biegła przyjęła 31.07.2015r. W opinii wskazała bowiem, iż niezdolność istnieje nadal na okres 2 lat od daty wstrzymania świadczenia. Ponieważ odwołujący w dacie wydawania zaskarżonej decyzji pobierał rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym z ogólnego stanu zdrowia, przyznaną mu do 31.07.2013r. należy uznać, iż 2 lata wskazywane przez biegłą i liczone od 1.08.2013r. kończą się w dniu 31.07.2015r. Z opinii wynika również, że całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z chorobą zawodową istnieje nieprzerwanie od 3.12.2010r. do 31.07.2015r.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję ZUS z dnia 1.02.2013r. i przyznał K. O. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z chorobą zawodową na okres od miesiąca złożenia wniosku, tj. od 1.12.2012r. do daty końcowej wskazanej przez biegłych, tj. do 31.07.2015r.

Stosownie do treści art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego co do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010r., II UK 330/09, LEX 604220).

W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie zaistniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty już na etapie postępowania przed KRUS.

Zebrana przed KRUS dokumentacja medyczna nie pozwalała w sposób bezspeczny ustalić faktycznej daty powstania całkowitej niezdolności do pracy odwołującego w związku z rolniczą chorobą zawodową, a jedynie sam fakt istnienia tej choroby. Decyzja Powiatowego Inspektora Sanitarnego w O. o stwierdzeniu u odwołującego choroby zawodowej nie wskazywała daty powstania tej choroby. Datę tę oraz datę powstania całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową można było ustalić dopiero po uzyskaniu dodatkowych dowodów w postaci dokumentacji medycznej, złożonej przez odwołującego oraz nadesłanej na żądanie Sądu z (...) Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w P. i te właśnie dokumenty stanowiły podstawę do ustalenia daty początkowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową i wydania opinii przez biegłą.

Z tych względów Sąd uznał, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego.